

Тогава сички-тѣ които не сж придобили прощение чрезъ отиваніе при Исуса, ще останѣтъ отъ лѣвѣ-тѣ странѣ на сѣдникъ-тѣ, който ще имъ рече страшно-то осѣжденіе, “Идете отъ мене проклѣти въ вѣчный огнь, приготвенъ за дяволъ-тѣ и за неговы-тѣ ангели. „ Мат. 25; 41. Мѣки-тѣ на онова мѣсто, кой може да ги изрѣче? Нѣма вече пріятна-та дневна свѣтлина, нѣма вече веселыя-тѣ гласъ на пріатели-тѣ, нѣма вече утѣшенія-та домашны, и нѣма вече грѣховны-тѣ сладости на този свѣтъ. Богатыя-тѣ не може да земе нищо отъ имотъ-тѣ си, нито веселыя-тѣ отъ забавки-тѣ си. Свѣсть-та имъ ще ги мѣчи, и память-та нмъ ще напомня прѣминалы-тѣ грѣхове и благовремія за отбѣгваніе, които не могатъ да ся повърнатъ. Дано ся повърнеше само едно отъ тѣхъ! Дано имаше само единъ чясъ за помолваніе Богу за милость! Но тогава ще е вече късно! Тамъ ще сж вѣчна-та тъмнота, вѣчна-та мѣка, и вѣчна-та смърть. Исусъ описува това мѣсто съ слѣдуѣщы-тѣ думы, “Огненно-то и сѣрно-то езеро—вѣнкашна-та тъмнина, дѣто ще бжде плачь и скърцаніе на зѣбы-тѣ—дѣто червій-тѣ не умира и огнь-тѣ не угаснува—дѣто лошія-тѣ богатъ человѣкъ, като бѣше въ мѣки-тѣ, извика, “Прати Лазаря да намокри края-тѣ на прѣстъ-тѣ си въ водѣ, и да ми прохлади языкъ-тѣ, защото ся мѣчѣ въ тоя пламѣкъ. „ Лук. 16; 24. Тамъ “Който е нечистъ, нека ся осквърнява още. „ Отк. 22; 11.